

Ohlédnutí za rekonstrukcí přejezdu

Poslední červnový den letošního roku začala mnoho let očekávaná rekonstrukce železničního přejezdu ve Skrbení. Akce byla naprojektována již v roce 2019, realizaci pak Správa železnic každoročně posouvala.

Letos, kdy jsme se dočkali, vyšla realizace v kolizi s rekonstrukcí ulice Skrbeňská v Horce. Na tento fakt obec upozorňovala již s velkým předstihem, a i díky tomu se nakonec podařilo najít řešení – všem místním řidičům dobře známý bypass. Dlouho ale hrozilo, že se akce z tohoto důvodu zase posune a těžko říct, kdy bychom se rekonstrukce dočkali.

Zhotovitel měl na rekonstrukci samotného přejezdu a přilehlých místních komunikací (směrem na Novou Čtvrť a Nádraží) dva měsíce. Byť některé dílčí termíny nakonec nevyšly dle původního harmonogramu, přejezd byl obousměrně zprovozněn dle plánu, v neděli 31. srpna. Celá stavba včetně obratiště byla dokončena zhruba dva týdny před termínem, kterým bylo 30. září.

Vady a nedodělky

Byť se jedná o stavbu Správy železnic, která je investorem, část díla přebírá Správa silnic olomouckého kraje (průtah) a obec (místní komunikace a obratiště). Jak v obecní části, tak v té, kterou přebírá Správa silnic, vznikly vady, které se ještě budou opravovat. Řidiči si

všimnou zejména hrbu, který vznikl v místě napojení nové části komunikace s ulicí Jos. Fialy. Ten vznikl tak, že se zhotovitel rekonstrukce Jos. Fialy napojil na stávající stav staré komunikace, která byla „vypouklá“. Zhotovitel rekonstrukce přejezdu se ale bohužel bez předchozí konzultace také napojil na stávající stav. K problému ale přistoupil čelem a po dohodě se Správou silnic bude hrb vyfrézován a asphalt znovu položen. Reklamovat budeme také několik míst, kde se tvoří kaluže.

Na obecní části si pak chodci všimnou zejména vysokého obrubníku na konci chodníku, který vede okolo dětského hřiště. Ten bude snížen. Dále bude upravena výška obrub u chodníků, které mají plnit funkci vodící linie pro nevidomé. Stání pro ZTP, které je u nádraží, bude zrušeno a nahrazeno stáním K+R (to slouží pro zastavení vozidla na krátkou dobu, např. pro výstup osob, které jdou na vlak). Důvodem jsou nevyhovující rozměry pro stání ZTP.

Pokud to počasí dovolí, všechny zmíněné vady a nedodělky by se měly odstranit ještě letos, po otevření

Skrbeňské ulice v Horce. To je ale plánováno až na půlku listopadu, takže pokud to počasí nedovolí, budou se opravy realizovat na jaře.

Obratiště a zastávka MHD

Aby nový přejezd splňoval platné normy, bylo potřeba jej osadit šraňkami a zajistit dostatečný rozhled při najíždění z místních komunikací od Nové Čtvrti a Nádražní. To znamená posunout obě křižovatky dál od přejezdu. Výjezd od Nové Čtvrti se posunul směrem ke sportovnímu areálu, výjezd od Nádražní je posunutý směrem k dětskému hřišti. Aby toho nebylo málo, další vyvolanou investicí je obratiště. To vzniklo pro případ, kdy pojedou delší auto směrem z centra obce, bude odbočovat na Novou Čtvrť, v protisměru pojedou jiné vozidlo a bude mu delší auto dávat přednost. V tu chvíli pak hrozí spuštění šraněk a uvíznutí mezi nimi.

Byť se jedná o velmi nepravděpodobný scénář, stát se to může a stavba by bez obratiště nebyla povolena. Veškeré náklady na stavbu, včetně obratiště a úpravy místních komunikací, platí Správa železnic za příspěvi evropských dotací.

Postavené obratiště se nabízí pro tvorbu zastávky a prodloužení trasy autobusů MHD. Tento záměr byl již předjednaný na Magistrátu města Olomouce a DPMO. Bohužel se

aktuálně rozšíření MHD nejeví jako příliš reálné. Bylo nám sděleno množství připomínek, například:

- Časová kolize autobusu a vlaku, zejména v odpoledních hodinách. Tzn. autobus by často stál na přejezdu. Bylo by potřeba zásadně změnit jízdní řady autobusu č. 18.
- Pár minut navíc, které by byly potřeba pro obsluhu nové zastávky, by mohl být problém z hlediska povinné přestávky pro řidiče. Již teď totiž linka č. 18 jezdí „na doraz“, kdy během hodiny musí stihnout jízdu tam i zpět a přestávku.
- V případě, že by autobus dorazil dříve, bude obratiště blokovat a tím se ztrácí jeho původní smysl.
- Celkový postoj DPMO a Magistrátu, kteří považují Skrbeň za nadstandardně obsluhovanou již nyní (a ruku na srdce, zejména při srovnání s obcemi směrem dál od Olomouce, je to tak).

Dále nám bylo sděleno, že se již v minulosti uvažovalo o úplném zrušení MHD ve Skrbeni. To snad již nehrozí, ale z jednání začala vyplývat spíše potřeba udržet stávající obslužnost, než se snažit o její rozšíření. Rozhodně ale není všem dnům konec. Rozhodli jsme se tedy věc odložit do doby, než bude obratiště zrealizované – to již stojí a je na místě jednání obnovit. O výsledku samozřejmě budeme informovat.

Lukáš Ruffer, starosta obce

Vyspravení cesty na Hynkov

Nejdříve trochu historie. Tehdejší výstavbu této cesty měl v kompetenci pozemkový úřad, který ji soutěžil i dozoroval. Akce byla realizována v rámci pozemkových úprav, kdy se ještě nekladl takový důraz na kvalitu polních cest, jako nyní (viz katastrální území Hynkova).

Zhotovitel cesty se v průběhu stavby dostal do potíží a hrozilo dokonce nedokončení stavby, kdy by zůstal po firmě jen výkop. Cestu se nakonec podařilo dokončit, ale bohužel v takové kvalitě, že nevydržela první reálnou kampaň. Chybou byly rovněž dvě prohlubně, které měly sloužit pro odvod vody, aby cesta nefungovala jako hráz. Tento účel ale neplnily. Jelikož měl pozemkový úřad v rámci dotací povinnost předat cestu obci, ta jí „spadla do klína“.

Kompletní rekonstrukce by byla finančně velmi náročná, zejména, když jde pouze o zpevněnou polní cestu, nikoliv např. místní komunikaci. Navíc, zpravenou cestu by využili spíše obyvatelé Hynkova na cestě do Olomouce, než skrbeňáci. Letos byl obci nabídnut recyklát z dálnice Olomouc – Mohelnice a zároveň hned vedle v Horce je firma Karet a veškerou potřebnou techniku. Využili jsme příležitost a na konci jara připravili

a na zastupitelstvu schválili vše potřebné k využití recyklátu na vyspravení cesty na Hynkov.

Recyklát byl k dispozici na konci července, z důvodu probíhající rekonstrukce přejezdu byl ale převoz na cestu komplikovaný. Naštěstí nám obec Křelov-Břuchotín nabídla pomoc a zhruba 400 tun recyklátu jsme složili u nich.

V průběhu září byl recyklát postupně převezen na cestu na Hynkov. Původně měla být cesta asi ve 2/3 vyspravena pouze lokálně, Karetta ale měla další recyklát z Horky, který potřebovala umoit, a tak byla cesta nakonec vyspravena v celé délce celoplošně (od mostku u Hradiska po napojení na cestu Příkazy – Hynkov),

aniž by to akci prodražilo. Recyklát byl položen na vyčištěnou cestu, je zalitý silniční emulzí a zasypán jemným kamením. Jestli toto vyspravení vydrží déle, než původní cesta, prověří těžká zemědělská technika. Tak uvidíme.

Lukáš Ruffer, starosta obce

Výstava v knihovně. Pexeso slaví 60 let!

Jednoduchou stolní hrou je pexeso. Princip hry zná i velmi malé děti: hráči postupně obracejí kartičky a hledají stejné obrázkové dvojice. Hra procvičuje paměť, schopnost soustředění a pozornost, ale také rozvíjí jemnou motoriku, logické myšlení a smyslové vnímání. Málokdo ale ví, že autorem byl Čech, výtvarník Zdeněk Princ.

První pexeso se objevilo na pultech v roce 1965 a mělo fotky herců z filmu Poklad na Stříbrném jezeře s doprovodnými obrázky s indiánskou tematikou. Bylo rychle vyprodané a brzy následovala pexesa pohádková a večerníková.

Dnes existují pexesa různých témat, tvarů a rozměrů. Používají se nejrůznější materiály, kromě tradičních papírových jsou sady ze dřeva, textilu, plastu a dokonce i z čokolády.

A jak vznikl název?

Zdeněk Princ se inspiroval televizní soutěží **PE**Kelně **SE** **SO**ustřed'. Hlasy **K** a **S** pak spojil do písmena **X**, a **PE-XE-SO** bylo na světě.

Pokud máte čas a zájem, přijďte si prohlédnout výstavu do místní knihovny (a třeba si pexeso i zahrát), **vždy v pondělí od 16 do 19 hodin v říjnu a listopadu.**

Srdečně zvou knihovnice.

SPOLEK SKRBEŇÁČEK

Velká plotová soutěž

Letos proběhl třetí ročník letní soutěže "Plotovka".

Trojka, to magické číslo provázající nás od raného dětství v pohádkových počtech. Když už jsme u těch počtů a dětství, pojďme zmínit nějaká čísla související s naší soutěží. V tomto ročníku se zúčastnilo rekordních 55 dětí, nejmladšímu soutěžícímu bylo jeden a půl roku, naopak tomu nejstaršímu bylo již 15. Jako obvykle, soutěž proběhla o prázdninách, a to sice od půlky července, kdy se rozmísťovaly karty s úkoly, do poslední chvíle (31. srpna).

Další zajímavý údaj nejspíš bude, odkud se naši soutěžící vzali. Každého napadne Skrbeň, dále tu máme Olomouc, a k údivu nás všech to byli i z Přerova, Střene, ba dokonce i ze vzdálené Kopřivnice. A jak je možné, že o naši malé vsi bylo slyšet takto široko daleko? Někteří byli na prázdninách u babičky a dědečka, jiní přes kamarády, či internet.

Vyvrcholení proběhlo v neděli 7. září 2025 na Močidle, kde proběhlo rozdávání dárkových balíčků, obsah se lišil dle věku.

A tajenka? Po vylúštění zněla: **"Co se v létě zrodí, to se v zimě hodí."**

Tímto všem zúčastněným děkujeme za hraní a sponzorům za jejich dary. A příští prázdniny – AHOJ!

Výlet do Dolní Kounice

V sobotu 13. 9. 2025, za deštivého počasí, jsme vyrazili směr Brno. Naše hromadné přání se vyplnilo, a mezi Brnem a cílem naší cesty, Dolními Kounicemi, přestalo pršet. Ihned po příjezdu jsme dostali pokyn volného programu. A co že je tam tak zajímavého, že jsme se vydali do méně známých končin naší země?

V Dolních Kounicích je k navštívení stejnojmenný zámek, zřícenina kláštera Rosa coeli, který jste mohli vidět v pohádce O statečném kováři. Dále je tu židovská čtvrť se synagogou a hřbitovem, dva kostely – Panny Marie a sv. Petra a Pavla a dvě kaple – sv. Jana Křtitele a sv. Fabiána a Šebestiána.

I když tento výlet vypadá na celý den, to rychlejší šlo stihnout i za půl dne. I mezi námi se objevili tací, co za chvíli viděli vše, a proto se vydali do nedaleké obce Hlína, aby se pokochali tamní rozhlednou Vladimíra Menšíka.

Velmi se nám tam líbilo, a za slunečného počasí jsme se vrátili zpět.

Výstava místních umělců

Opět proběhla výstava místních umělců, tentokrát 19. 9. – 21. 9. 2025. Ti, co vystavovali na předchozích výstavách se vrátili s novými díly. Dokonce přibyli dva noví vystavovatelé, pan Neischel a paní Pasternková, rozená Absolonová. Kromě občanů Skrbeně výstavu navštívili i lidé odjinud. Úspěch sklídila nejenom výstava, ale i cukrárna. Výtěžek z cukrárny bude nadále užít na financování dalších akcí pro děti.

Tímto děkujeme všem, co pomohli během této akce.

Tereza Spurná, členka spolku Skrbeňáček

PO STOPÁCH SKRBENSKÝCH

Morkovický zámek v rukou Skrbenských

Vlevo: Zámek v Morkovicích, místo úmrtí Elišky Cedlarové z Hofu. I Vpravo: Náhrobek Elišky Cedlarové z Hofu z roku 1601

V samotném srdci městečka **Morkovice-Slížany**, ležícího přibližně na půli cesty mezi Kroměříží a Vyškovem, se nachází jedno z historických panských sídel oblasti Hříběcích hor. První zmínky o opevněném sídle, tedy tvrzi, se v Morkovicích objevují již ve **14. století**. Pozornému návštěvníkovi neunikne, že zadní trakt dnešního zámku – původní tvrze – je situován směrem od kostela na mírném návrší. Dodnes je zde patrný zbytek původního hlubokého příkopu, který kdysi obepínal celý objekt, než byl v 18. století zasypan.

Současná podoba zámku pochází ze **17. století**, kdy Morkovice i okolní panství vlastnil šlechtický rod ze **Zástřízli**. Gotická tvrz tehdy prošla přestavbou na komfortní renesanční sídlo, které bylo později upraveno do barokního stylu. K posledním výrazným stavebním úpravám došlo na počátku 20. století za hraběte **Filipa Kin-**

ského – tehdy bylo odstraněno zadní křídlo zámku a na nádvoří vznikla dekorativní kašna.

V 18. století se dostal zámek také do rukou tzv. **olomoucké větve rodu Skrbenských z Hříště**. Roku 1720 zdědily celý statek dcery **Františka Ferdinanda Saka z Bohuňovic**, a jedna z nich, **Marie Barbora** (*1696 Zborovice, †1768 Olomouc), se provdala za **Bernarda Josefa Antonína Ignáce Skrbenského z Hříště** (*1690 Olomouc, †1750 Olomouc). Ta v roce **1736** odkoupila podíly svých sester a morkovické panství bylo opět sceleno. Manželé Skrbenští byli velmi oblíbeni mezi poddanými i služebnictvem, chodili za kmotry ke křtu i v chudých rodinách, což u vyšší šlechty nebývalo zvykem. Bezdětná Marie Barbora po smrti manžela opustila Morkovice a uchýlila se do Olomouce, kde dožila zbytek života v **domě U Zlaté koule** na Dolním náměstí. V závěti z roku **1765** odkázala

svůj majetek dobročinným účelům – např. 1000 zl. kostelu sv. Mořice v Olomouci, další částky olomouckým voršilkám, kapucínům, františkánům, minoritům a dominikánům, dále františkánům v Kroměříži, faráři a kaplanovi v Morkovicích, morkovickým chudým na rozdělenou, 15 000 zl. špitálu morkovickému, který založil její nebožtík manžel pro 6 osob (3 mužské a 3 ženské), 400 zl. morkovickému kostelu, 300 zl. na **svatořečení blahoslaveného Jana Sarkandera**, „což, dej Bože, ať se brzy stane“, obcím Sližany a Počenice 500 zl., „ježto jim hůř se daří, než ostatním, na památku, že byla jich vrchností“. Avšak již dlouho před svou smrtí, v roce **1755**, prodala morkovické panství manželu své neteře hraběti **Antonínu Braidovi** za tehdejších 183 000 rýnských zlatých. Při vstupu do trojkrídleho zámku, už od brány zámeckého parku, upoutá pozornost dvojice barokních soch svatého Floriána a svatého Vendelína. Tyto sochy původně stály v tzv. horním parku naproti zámku, kde se dnes nachá-

zí například **letní kino**. Ve spodní části parku je umístěn malý **rybníček obklopený lavičkami**, které vybízejí k odpočinku. Celý prostor působí jako klidná oáza, kterou si oblíbily např. i vzácné druhy ptactva.

Zámek je od roku **1994** v soukromých rukou, není zatím přístupný veřejnosti a podle neověřených informací má být později v několika jeho prostorách **muzejní expozice**.

Nedaleko Morkovic se nachází obec **Pačlavice**, kde dnešní **kostel sv. Martina** vyrostl na troskách starší stavby po třicetileté válce (po roce 1648 – pozn. M. V.). Z dřívějšího kostela (a zároveň renesančního období) se v něm dochoval náhrobník **Elišky Cedlarové z Hofu** († 26. 5. 1601 Morkovice), manželky **Václava Skrbenského z Hřiště** († 13. 9. 1590 Fulnek), narozeného ve **Skrbeni**, zasazený do zdi boční kaple na evangelijní straně.

Matěj Vymětal

SENIORKLUB SKRBEŇ

Nový školní rok byl pro nás začátkem nových poznávacích a kulturních akcí

3. září proběhl v pavilonu A výstaviště Flóra Olomouc desátý jubilejní ročník soutěže **Babička roku 2025** Olomouckého kraje. Jako každý rok i letos od našeho klubu nechyběli upomínkové perníčky nejen pro soutěžící babičky, ale i pro porotu, které s láskou upekli a nazdobili manželé Štěrbovi. Zlatou korunku získala **Miloslava Fremlová** z Litovle, která ve svých 94 letech oslnila nejen porotu, ale i nás. Jako druhá se umístila paní **Jindra Košelová** z Olomouce a bronzovou korunku získala **Daniela**

Miková z Libiny. Titul "**Babička sympatie**" získala **Zdenka Neradilová** z Přerova. Gratulujeme! Celou soutěží slovem a vtipem provázeli moderátoři **Tomáš Magnusek** a **Petr Švancara**. Moc se nám líbilo vystoupení **Felixe Slováčka** a **Richarda Tesaříka** a taky taneční vystoupení seniorek ze Slatinic.

Dne 5. září se konal 10. ročník **ZÁBŘEŽSKÉHO SEDMI-BOJE**. Turnaje se zúčastnilo 35 družstev, z toho dvě ze Skrbeně. Naše sportovní výkony sice nebyli takové,

jaké bychom si představovali, ale drželi jsme se našeho hesla: "Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se!" Ale jedno prvenství jsme přece jen měli. Honza Sedláček byl vyhodnocen jako nejstarší účastník turnaje a jeho výkony byly excelentní. My mladší máme co dělat, abychom ho výkonnostně dohonili! Děkujeme za pozvání, bylo to krásné, sluncem zalité hudební odpoledne, strávené se skvělou partou seniorů.

10. září jsme opět navštívili Prahu. Tentokrát na muzikál Divotvorný hrnec v divadle Hybernía. Slavný pohádkový muzikál o hledání pravého štěstí převedli na české jeviště a přenesli do českých reálií Jiří Voskovec a Jan Werich. Ústřední postavou se stala postava vodníka Čochtana. Divotvorný hrnec připomíná svou laskavostí a jemným humorem nejen odvěké přání po vítězství dobra nad zlem, ale především podtrhává naléhavý pocit, že domov máme jen jeden.

Hned druhý den, 11. září, jsme spolu se seniorklubem z Chomoutova navštívili Rýmařov – Kapli "V Lipkách" a muzeum firmy Hedva – Český Brokát. Kaple je perlou severomoravského baroka postavená na elipsovitém půdorysu. Klenba nese úžasnou freskovou výzdobu. Interiér zdobí soubor barokních oltářů. Expozice Muzea Rýmařov je umístěna v budově textilní firmy

Hedva Český Brokát. Věnuje se dějinám textilnictví na Rýmařovsku, výrobě látek – brokátu. Po dobrém obědě v místní restauraci jsme ještě navštívili Muzeum turistických známek v Návštěvnickém centru, které vyhledávají fandové turistických známek. Tady nejenže uvidíte všechny známky pohromadě, ale seženete tu i kousky, které ve vaší sbírce chybí – a to nejenom české, ale i polské, německé, anglické, zkrátka všechny, které kdy byly vydány. Jsou to dřevěné, kulaté, vypalované plakety, které jsou suvenýrem a zároveň "potvrzením" o dosažení turisticky atraktivního místa.

A ani jsme se nenadáli a byla tady neděle 14. září a odjezd do termálních lázní Velký Meder (dříve Čalovo). Moc jsme si pobyt užili i když to s počasím nebylo až tak růžové. I tak jsme si ho užívali plnými doušky. Nechybělo ani cvičení ve vodě s hudbou. Při odjezdu jsme se již domluvili na opakování pobytu v příštím roce.

V září nás ještě čeká zájezd do Chlumce nad Cidlinou na zámek Karlova koruna a do Smetanovy Litomyšle, pak první pravidelná schůzka po prázdninách a půjdeme si poslechnout šansonové melodie v podání Ivy Kevešové do Domu U parku. O tom zas příště...

Za Seniorklub Skrbeň

Janka Protivánková a Vladimír Bodlák

Sobota 4. října 2025
od 14:00 • Močidlo ve Skrbeni

DRAKIÁDA

- Pro děti bude připraven malý dárek
- Občerstvení zajištěno
- Při špatném počasí se Drakiáda přesouvá na 11. října 2025

Sbor dobrovolných hasičů Skrbeň

v sobotu 11.10. 2025
od 8:00 hod
proběhne v naší obci
sběr železa a kovového odpadu

ODVEZEME

VYŘAZENÉ ELEKTROZAŘÍZENÍ

Ledničky, pračky, sporáky, vysavače, žehličky, vrtačky, brusky, apod. Nachystat můžete i televize a monitory, rádia, počítače, mobily. Zdarma lze převzít pouze kompletní vysloužilé elektrozařízení.

